

ние! . . ! направимъ ли това — затвора ще бжде далечъ отъ насъ. Труда и търпението сж врагове на престъплението. Туй мога да ви кажа на прощаване. . . Хайде останете си съ здраве и не забравяйте думитѣ на дѣда си Игната. Пъкъ ако нѣкого неволно съмъ наскърбилъ — прощавайте.

На тръгване, когато Павелъ се наведе да му цѣлуне ржка — стареца се прегърби и каза:

— Кога ви нѣщо докривей, допитвайте се до Павла. . . После подаде иконата на Св. Параскева на Павла за споменъ и просълзенъ излезе.

Въ килията настана мълчание.

Всички почувствуваха, че излезе една съвестъ и единъ успокоителъ.